

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De Pignorib. & Hypoth. Consilium CCCLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

illa, quam ex causa iudicati Oliverius prætexit.
 9. Nam ex sententia iudicis, victori adicitur non realis, sed personalis in factum actio, *DD. in l. 1. de reb. cred. Rescript. in ord. iudic. Rub. de act. in fact. ex re iud. in princ.* etiam si actio originalis, super qua sententia lata est, sit realis, *l. Qui resistere De reivindicat. quæ sententia per se non trahit secum executionem, nisi cum illa petitur: ideoque in iudicati actione non semper habetur ratio eius, cui Reus prior obligatus condemnatus est, l. In iudica. ti ne re indicata; nisi quoque post iudicatum, bona ipsi aliter obligentur, saltem ex prætorio vel iudiciali pignore; victore misso in possessionem bonorum debitoris, l. 2. de privil. fisci, l. Non est nimum in fine c. De pig. actione.* Cum igitur actio, quæ Oliverius nititur, mere personalis sit, non potest ullo modo præferri reali actioni Domini Abbatis; at nec eum illo concurrere, propter temporis prioritatem, etiam si ex dicta sententia jus aliquod reale ei competisset; præsertim nunc, posteaquam D. Abbas prior executionem fecit & bona distraxit, *Gloss. & DD. in l. Inter eos De re iudic. Atque ita omnibus exacte discussis, manifestum est, partes Venerabilis Domini Iudicis esse, ut præfatum Reverendum Dominum Abbatem, omnibus concurrentibus ad hanc pecuniam creditoribus, præferat, & contrarium contententes in expensis litis condemnent.*

De Pignorib. & Hypoth.

SYMMARIUM.

Potior in pignore.

1. Reditus ex fundo, pro causa relicta hypothecam fundi habet.
2. Condicio adiecta executioni non facit legatum conditionale.
3. Hypotheca quando contrahatur ex legato conditionali.
4. Hæres pro legato conditionali satisfacere tenetur, non etiam debitor pro contractu conditionali.

CONSILIVM CCCLI.

EXIMVS quondam Dominus & Magister Ioannes Bryart Athenis, Sacre Theologie in Vniversitate Lovanienſi Professor, in anno 1520. per suum testamentum fundavit in Collegio Theologorum perpetuam burſam, pro uno ſtudente in Sacra Theologia, præſcriptis legibus & conditionibus, quibus huiusmodi burſa obtineri & haberi debeat; pro cuius intertentione legavit dicto Collegio redditum triginta florenorum Rheoſenſium; domum ſuam, quam tunc inhabitabat, ejuſdemque inhabitatores ſeu poſſeſſores ad exſolutionem dictorum triginta florenorum obligando & hypothecando. Ita tamen quod talis burſa primùm inciperet habere curſum, vel à die mortis Antonij Bryart ſui fratris, Eliſabethæ Bryarts ſuæ ſororis, & Magiſtri Ioannis de Lens dictæ ſuæ ſororis filij; quibus in ſuperiore parte dicti teſtamenti dictam domum legaverat, cum prohibitione alienationis ejuſdem intra viginti annos à die mortis ſuæ; vel ex die alienationis ejuſdem domus: ita quod prius terminus ſolutionis dicti redditus cederet in proximo Feſto Nativitatis Chriſti, vel

Conſ. Wameſ. Tom II.

Ioannis poſt diem venditionis ſeu alienationis, vel poſt obitum ultimi ex dictis fratre, ſorore & Magiſtro Ioanne. Poſt mortem horum trium legatariorum oritur quæſtio inter dictum Collegium, & alios creditores, quibus ſuper eadem prædicta domo poſt mortem teſtatoris, ante mortem dictorum trium legatariorum, reditus quidam etiam ſub hypotheca assignati ſunt, ſuper prioritate & potioritate dictæ hypothecæ. Creditoribus contententibus ſe eſſe in hypotheca priores, Collegium verò poſterius, propterea quod curſus dicti redditus per teſtatorem ſic reſectus in tempus vel alienationis, vel mortis dictorum trium legatariorum.

Quæritur, an rectè contentant? Et non rectè contendere, ſed dictum Collegium in hoc iure hypothecæ, & tempore, & iure eſſe prius ac potius, nobis omnino videtur. Quod paucis his rationibus demonſtratur. 1. Et imprimis quidem, quod extra omnem dubitationem ſit, non minus teſtamento ſeu ultimâ voluntate, quam partium conventionione pignus ſeu hypotheca conſtitui, *l. Non eſt mirum D. De pignor. actione, præſertim pro legatis alimentorum, l. Lucio De aliment. legat. cum etiam nulla pro legato per teſtatorem ſpeciali conſtituta hypothecâ, omnia teſtatoris bona pro legato præſtatione iure taciti pignoris vel hypothecæ cenſeantur obligata, l. 1. C. Communis delegat. Et cum ex aliquo ſeu ſuper aliquo fundo alicui aliquid legatur in piam cauſam, nulla mentione factâ alicuius hypothecæ, cenſetur hypotheca nihilominus contracta & conſtituta in ſeu ſuper dicto fundo: Ita ut de ſubſtantia & validitate tam dicti legati, quam huius hypothecæ manifeſtè conſtet, *Gloſſ. 2. in d. l. Lucio verſ. ſed quid ſi reſtat or, Guido papa deſiſ. 376.* Quod quidem legatum ab initio ſemper fuit purum & præſens, à nulla conditione, die vel futuro eventu ſuſpenſum, tam quoad fundationem iplius burſæ, quam quoad relictum redditum triginta florenorum pro illius intertentione. Id enim important hæc præſentis temporis verba: *fundavit & per præſentes fundat in Collegio unam burſam perpetuam.* Item hæc, *Dedit, legavit & reliquit, datq; & reliquit dicto Collegio triginta florenos annuos hereditarij redditus.* Ita ut cum omnia purè relicta legata, ſtatim à morte teſtatoris rectâ viâ tranſeant in jus & dominiũ legatarij, *l. à Titio De ſurtu, l. legatum ita De legat. 2.* dubium non ſit, quin ex die mortis dicti teſtatoris huius legati dies utiliter ceſſerit dicto Collegio, & ex illo quoque die jus hypothecæ per teſtatorem huic legato adiectum tranſierit in idem hoc Collegium.*

Quam puram & præſentem utriuſque irrevocabilem acquisitionem non impedit nec remoratur aut velut à conditione aliqua ſuſpenderit, quod teſtator curſum huius redditus reſecerit & ſuſpenderit in tempus vel alienationis dictæ domus, vel mortis poſtremi dictorum legatariorum: nam cum ſeparatâ oratione legatum prius ſit purè relictum, & poſtea adiectum tempus curſus ſeu ſolutionis ejuſdem, ex temporis quamvis incerti adiectione, legatum ſemel purè datū non efficitur conditionale: quia adiectione hæc reſpicit executionem, non ſubſtantiam legati, *elegant text in l. Ex hu C. Quando dies legati vel fideicom. cedat, Angel. conſil. 120. Domina Antonia poſt*

K

primæ.

princ. Bald. cons. 478. Quidam Franciscus nu. 2. vol. 1. paulus Castren. cons. 125 Viso testamento post princ. vol. 1. Igitur ex puritate dicti legati, tam quoad ipsum redditum quam quoad hypothecam illius, manifestum est dictum Collegium, ut tempore, ita quoque jure prius & potius esse omnibus alijs sequentibus creditoribus, quibus per dictos legatarios eadem domus post mortem testatoris obligata fuit, l. Creditor Qui potior in pign. ut inspicatur non tempus statutz solutionis sed acquisitæ obligationis, l. 1. d. cod. tit. † Quinimodò amplius dicimus, etiam si hoc legatum triginta florenorum dici posset ab initio conditionale fuisse, ut esset, si post mortem dictorum trium legatiorum hic redditus legatus fuisset, adhuc pro dicto Collegio staret jus prioritatis & praelationis ex tempore; ob id, quod ut in conventionali pignore inspicitur tempus non eveniens conditionis, sed contractus obligationis, ad hoc, ut eo die initi contractus creditor jus hypothecæ habeat tunc cum in potestate debitoris non est; effectum obligationis declinare, d. l. 1. Qui balneum Qui potior. in pignore; ita quoque in pignore testamentario ex die, quo testamentum vires habet, hoc est à morte testatoris, c. cum Martha De celebr. missa; & quod in conditionali legato, cujus dies postea quodcumque etiam ex longiore temporis intervallo cedit, d. l. Qui balneum §. si de est heres, acquiratur & confirmetur legatario jus hypothecæ: quia perinde testamento, ut contractum, hypotheca (ut diximus) contrahitur, d. l. Non est mirum, d. l. Lucius.

† Imò in conditionali legato hoc plus est, quam in conditionali contractu; quod pro conditionali contractu debitor regulariter cavere non debeat, l. In omnibus & ibi DD. De indicys; pro legato tamen conditionali hæres legatario postulanti satisfactio cogatur, l. Hac stipulatio Ut legat. seu fideicom. nomine caveatur. ut mirum non sit, si eo nomine à testatore, etiam conditionali legato adscripta hypotheca, si non ad exactionem, saltem ad obligationem vires habeat ex die confirmati testamenti per mortem testatoris. Paucis igitur concludimus, in jure hypothecæ super hac domo, & prius & potius jus esse apud dictum Collegium; illudque omnibus creditoribus, quibus post mortem testatoris hæc domus etiam specialiter, multo magis generaliter hypothecata est, præferendum esse.

De Pignoribus & Hypoth.

S V M M A R I V M.

Ius praelationis an competat creditori pro expensis in morbum factis.

1. 5. 6. 10. 14. 23. Impense in infirmitatem an sint privilegiate in concursu creditorum.
2. 8. 11. Funeraria actio est privilegiata.
3. Alimentorum causa favorabilis & privilegiata.
4. 22. Alimentorum causa est provisionalis.
7. Privilegiata que sint credita.
9. Casus non expressus quando extendatur ad casum à lege expressum.
12. Impense in morbum factæ quando & quomodo contineant piam causam.
13. Captivorum redemptio quando sit pia.
15. Credita ex pia causa non habent ius praelationis.

16. Intellectus l. In restituenda C. De petit. herede.

17. Intellectus l. Legatum C. De relig. & sumpt. fun.

18. Legatarius ius praelationis non habet.

19. Victus appellations etiam medicamenta & pharmaca contineri.

20. Alimenta non habere ius praelationis.

21. Alimenta quando sint privilegiata.

CONSILIUM CCCLII.

IN concursu plurium creditorum partim hypothecariorum, partim privilegiorum, partim chirographariorum, adversus curatorem debitoris, cujus bona omnibus solvendo non sunt, concurrunt quoque pharmacopola pro credito ex pharmacis, aliisque medicinis dicto debitori in sua infirmitate venditis seu exhibitis; & in concursu ius praelationis adversus quoscumque chirographarios prætendit: Quæritur, an id jure possit?

Alexander Imolenis, in l. fin. §. in computatione C. de iure delib. in princ. ex auctoritate Baldi, in l. restituenda C. De petit. herede, creditum hoc impenlarum in infirmitatem seu morbum defuncti, æquiparat impensis funerariis; & ex hac æquiparatione concludit, quod ut hæredi, qui sub beneficio inventarii hereditatem defuncti adiit, in concursu creditorum & legatiorum permissum est, ante omnia, & ante omnes creditores ex hereditate deducere & sibi compensare, quod bonâ fide ex proprio suo patrimonio prærogavit in sumptum funeris, d. l. In restituenda; ita quoque id quod in morbum defuncti erogavit, d. l. In restituenda versic. in mortui infirmitatem. Ut etiam rescipis Imperatorum in pari conditione poni videntur, erogatum in funus, & impensum in morbum, in d. l. In restituenda & in l. Legatum C. de religiof. & sumpt. funer. Quam sententiam Alexandri sequuntur & probant Falcon, in d. §. in computatione, Antonius Neguzantius, in tract. de pignorib. & hypoth. secundo membro quintæ partu nu. 28. & pauci aliquot alij, Ioan. Siebardus in d. §. in computatione. Et ex hac æquiparatione privilegiatum esse hoc creditum inferunt: † cum funera-

ria actio & obligatio extra omnem dubitationem, & expressa legis indulgentiâ, privilegiata sit, & ius praelationis inter creditores habeat, l. Quasum De privileg. cred. l. penult. De relig. & sumptib. funer.

* Quam juris extensionem ab expensis funeris ad impensas in morbum, intendit illa consideratio, quod pharmaca, aliæque medicinæ, pars alimentorum sint; & qui ad alimenta tenetur, teneatur quoque ad medicinas exhibendas, Bartol. & alij in l. Si cum dotem §. si autem in favissimo D. Solutio matrim. & in l. Legatis De aliment. legat. l. Sicut impendia De usufructu; alimentorum autem causam ubique esse favorabilem & privilegiatam adeoque etiam doti æquiparari, Præses in loco à dote ad alimenta Dotis autem creditum privilegium praelationis habere manifestum est, l. 2. §. fin. cum duab. sequent. De privileg. cred. l. asiduis C. Qui pot. in pign. hab. ideoque illud ad alimenta quoque extendendum esse videatur. † Indeque esse quoddam causa alimentorum & specialiter causa medicamentorum, provisionalis sit; hoc est in quâ citra plenam causæ cognitionem, sententia provisionaliter profertur; & id quod sine periculo differri non potest, ante prælati iubeatur